

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τὰ παλαιοτάτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, ἢ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetusissimum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
supersunt.

• Accedit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticatum Lectio-
num libellus.
Ceterae sequentes paginæ indicant.

Apud. her. E. M. M. D. C. L. V. 1616.

donec. h. v. s. ad. s. t. e. g. s.

Ex anno M. CCCC. L. V. 1616. f. 16.

34.5.8

T Y P O G R A P H V S E E C T Q R I;
beneuolo. S,

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priore habuitis, sit prestatum, paucis rem habe:

Primum Graeca ut quam emendatissime edocentur o-
peram studiose dedimus;

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

Tertio, qualam adiunxitque carmina partim Theo-
eriti, partim aliorum poetarum, qua in priori decrant:
quadam etiam qua in nullu reprias.

Musai quoque poëma & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Potremus, Isaci Horriboni Lettionum Theocriticarum
libe illum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendatur, quam explicantur.

I. C R I S P I N I . — de sua editione
dislocor.

Si desus est paucis quam plurima dicere, & opti-
Quidni etiam exiguo elaudere, multa librae.

1. LIBRARY
C. H. TAYLOR

**OECONOMICA TOTI VSS
OPERIS P R A E F A
T I O,**

RA VIORIBVS dēfessum laborib⁹
bus quid verat in amōenos non tranquāl
Poētarum hortos requiescendi gratia
exturrere? Sanè fuit ea mihi iam dūdū
in promoueādis (quoad potui) litera-
rum studiis voluntas, vt quā à gratioribus illis, imo
primariis. Autōrib⁹ edendis ori⁹ quid superesset,
secundariis qui ad humanitatem pertainent, impen-
derem. Maximè verò nū qui viciniōres origini,
vt Plato monet in Philebo, minus attractarum for-
duni habent: qui verbis leatis, aptis & illustribus
idem effaciunt, quod pictores praestant suis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus scitè omnino adhibitis & elēgan-
ter. Ac quum superioribus annis ab Homero Poē-
tarum priacipe cōceptum esset, nunc alterum ab il-
lo, Hesiodum Aſcrzum Ἡσίοδος, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum rāliōsque pri-
matios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
scriptionis doctes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non in iacundum duximus ea forma quæ
& domi & foris obiectet; nec impediat circumge-
stanciam. Distinximus quidem eos veluti in tres

OECONOMIA

classeis quarum primam Hesiodi operibus tunc ονομάσωμεν: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλοῖς: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γραμμάτοις: hac exiguitate deditus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid potrò præstitum sit hac editione non est pleribus recensendum: ipsa te cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periundam horum Poëtarum lectionem temoreret, aut verecundiæ terminos nimia commendatione transliliam. Spero equidem suscepimus hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitani operâ atque industriani studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coiuncta detinendum etiam brevibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enclidioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur: quæ præterquam quid sunt αγνόητα arbitratu veteris Authoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediastinus Theocriti Σύγριψα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τὸ Θεοκρίτου σύγριψθε ἀνίχνευτο μόνον, διὰ τὸ τὸν τὴν μεταλλήσαντα πάντας, καὶ διὰ τὸ ἄπρο-
σιγῆς τὴν μημεριθειῶν ισθμῶν ἔχοντας, καὶ τὸν ἀλειπό-
τον σωταρέας. καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸν ἀπίκτην φεύγοντας
ἄλλα πταιχφυλα, πολὺν ἐρποῦντας ἀστιφεύτου. Quæ
sanè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, zni-
gnaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz conimentis prædicti usurpari-
que nuerit possent. Hæc vero breuibus idcirco
non abs te præfainur, vt intelligent studiosi adoles-
centes, per exiguos quidem dati hos libellos, sed
referros tanta Poëtarum veterum gaza, tam multipli-
ci rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, ut maiora volumina non solum ope-
raru & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio / his præser-
tim temporibus aliqui pertur-
batissimis / coniunctam
babent.

POETARVM QVI TREP-
bus distinctis libris, uno tamen indexis
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

GEORGICÆ.
HESIODI ASCRÆI,
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodium, cuius
autoritas tanta erat ut ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόμετρα quædam conti-
nuo sermone usurparentur.

SCVTVM HESIODI.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro de Æstetica,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

OECONOMIA

Annotaciones in *Epyx & Huius*, Philippo Melpotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Creteensi communicata, plurimum lucis adserit.

I I.

T U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profectæ dicuntur. Virgilius à *Pastoribus exorsus* ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Heros*: qui etiam Pastorum requieni in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine figi, &c.
V. Vvinsemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

S E M M I E R H O D I I,
O V U M . A L A S . S E C U R I M

Restituit suis metris, enodateque exposuit Auberius.

M O S C H I Syracusij,
B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V . S O N J I elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Lamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustissimi Poetæ sententiae elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOC LIDIS poëma adinonitorium.
PITTAGORÆ carmina atrea scholiis
V. Amerpachij aliorūq; obseruationibus illustrata.
SOLONIS sententiaz que supersunt,
TIRRTÆ varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHIL,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINT,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENES,
MENE CRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,
TIMOCLES. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris præfatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchius,
Athenaeus, Dion, Chrysostomus, Philo Judæus:
ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITur eadem tertia Enchiridij parte,
SENARIO RVM Libellus, continens
aliorum quoque Poëtarum sententias: quemad-
modum ex Indice ad calcem ~~titus~~ tertiae partis
apposito constabit.

AD DITIA sunt eiusdem cum superioribus
argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
fragmentis: quorum nomina idem Index com-
monstrat.

Fruere his, & Philomuse, & nostris studiis faue.
a. iiiij.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Animetque ad mortem obenitem proximum virū effici.
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaque industria pralij fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitam,
 Ciuitatem, & populos, & patrem honestans:
 Multis per pectus, & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte fauciatis.
 Hunc verò lugent, pariter iuvenes, senesque,
 Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines praclarissunt,
 Itemque nepotes, & omne posteriorum genus,
 Nunquam eius bina gloria interit, neque nomen ipsius.
 Sed quanu sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem manentemque, & pugnatum,
 Propatria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit sortē mortis longā, inducētū soporō,
 Et vittoria potitus splendida gloriā pugna auferat:
 Ipsū ex aquo omnes sumenesque senesque colunt,
 Multisque iucundū affectus ad Circum abiit.
 Senescens autem inter ciues praecepsit, neque quis illum
 Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.
 Omnesque in sedibus iuvenes simul & aequales
 Loco cedunt ei, qui que maiores nati sunt.
 Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis
 Quidatur animo, non remittens bellum.

E L V S D E M:

alias Cattini.

Quandiu torpetū? quando strenuam habebitis animam?
 O iuvenes? an non veremini vicinos,
 Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini.
 Sedere: sed bellum totam regionem infestari.
 Hunc versum supplicuit Camerarius.
 Quin scutum aliqui arte in prelio hosti obtendat.
 Et aliqui moriens ultimō iaculum emittat.

Θαρσών δὲ πεσεῖς πότε πλοσίαν αἴδει παρεισέσθιε.
 Οὐτος αὖτε ἀγαθὸς γέγονε τετράποδός πολέμων.
 Αἴγα δὲ μυσθρέσσιν αἰσθρῶν ἐπενήν φάλαγγας
 Τρυχεῖας, σπουδῆς τε τρέψεων καὶ μετέχει.
 Αὐτὸς δὲ εἰς περιμέχοντα πεσεῖς φίλοις ὄλεσθιν θυμῷ,
 Ἄσυ τε γέλασι, καὶ πατέρες δικλείσθαι.
 Πολλὰ διὰ σέργοιο γέλασισθε ὁμοφύλοβούτης,
 Καὶ διὰ θερμήν περέθει ἐλαλαμένος.
 Τὸν δὲ ὀλοφύρευτα μὴν ὄμοις νέοι οὐδὲ γέρετοι,
 Αργαλέος γένος πάντας κάκηδες πέλει.
 Καὶ τούτος, καὶ ποιῆσις εἰς θράσποντας αἵσιμοι,
 Καὶ παῖδες παῖδες καὶ γῆν θεῖστασι.
 Οὐδὲ πέτε κλίθεισθε πατέρων δότην θεοῖς,
 Αλλ' οὐτὸς γῆς εφρίδης γέγονε τετράποδός,
 Θράσποντας, μέροντας το, μαρτύριμον το
 Γῆς αριστούς παῖδες θεοῦρας Αρης οὐδέποι.
 Εἰ γέ φύγεις μέρη πατέρων γέγονε τετράποδός,
 Νικόποιος δὲ αἰχμῆς ἀγλαὸς δῆμος ἔλος,
 Παῖδες μὲν τιμῶντας ὄμοις νέοι οἱ γέ πατέρων,
 Πολλὰ γέ τορπτὰ πατέρων οἱ γέ ταῦτα εἰς ἀΐστου,
 Τιμέσκοντον δὲ ἀστοῖσιν μεταπερέπτε, οὐδὲ τοις αὐτοῖς
 Βλάπτειν εἴτε αἰδοῖς γέ το δίκης διδέλει,
 Παῖδες οἵ γέ διάκονον ὄμοις νέοι, οἱ τοις κατετέλεσθε.
 Εἰκοντας εἰς χρήματα, οἱ το πατέρων πάτερες.
 Ταῦτα τοῦ τοις αἴροντας τοῖς ἄκρον ικέδευ
 Πειρεύδων, θυμῷ μηδετεῖς πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

η Καλλίτου.

Μίχης τοῦ κατάκειδος; κατότε μῆκιμον ἔξετε θυμῷ,
 Ωντος; οὐδὲ αἰσθατὸν ἀμφιερεκτύνοντας,
 Ω δὲ λίλων μεθύντος; οὐειρίνη γέ δοκεῖτο
 Ηδοί, αὖτε πέλεμος γάραι ἀπαστον γέχει.
 * Εὗ τοι τοις ἀστοῖσι διάδεις ὀντατίσσεις πολεμίζει.
 Καὶ τοις διποθήσκοντο οὔστατόν ἀκειπόστο.

Kk. iij.

Honori enim est & ornamento viro pugnare.

Pro patria, & liberis, & tenera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumque.

Parca destinauerint. Sed age quispicere recte pergit.
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus

Foueat, cum primus incipit committi pugna.
Non enim mortem effigere fatale est

Virum, neque si a maioribus immortalib. genue ducat.
Sape quicquid lapsus e pugna sonitumque telorum,

Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
Atque hec sanè nec amicus est populo, nec gratus:

Illi v. magnus & parvus desinent si quid passus fuerit.
Universus enim populus virum fortem desiderat

Desuntum, viuentem vero instar semidei colit.
Nam coram intuentur illum velut turrim:

Quippe solus multorum aquat sacerdota.

E I V S D E M .

Veruntamen Herculis genus inuitum est:

Confidite, nondum Iouis facies auersa est a nobis.
Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,

Quin recte quisque hostibus scutum obvertat.
Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,

Sed soli splendori gratum, subiturus futurum.
Nostis enim quam grauisa sint Martis luctuosi opera,

Nostis etiam imperium permolesti belli.
Et quandoque fugitis iphi, quandoque alios fugastis,

Inuenes, utrumque fatus experti estis.
Nam ex illis qui audent unaperfistentes

Cominus in hostes aduersos impetum facere,
Perpauci occidunt, retrisque seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
Vix autem aliquis verbis explicare posse,

Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter derit.

Τιμῆν τε πόλεις καὶ ἄγχοτε σφέρι μάρτυρεσσι

Γῆς σφέρι, καὶ παιδῶν, κουρεύσις τὸν ἀλεχοῦ,
Δισμείσιν. Σταύρος δὲ πολὺ ἵστηται, οπωρός τοι δὲ

Μοῖρα γένεται φέροσθεν· ἀλλὰ τοις ἴθις ἕπον,
Ἐγχθροῖς αἰνάσχομενος, καὶ τοσίδες ἀγαμοτῆτοι
Ἐλαστικοῖς φερόντοις πολέμου.

Οὐ πόλεις θεατών γέρεν εἴρημένοις δέστηται.

Αἰσφέρι, καὶ δὲ εἰ φρεσογόνοις ήγειρθεντος ἀθανάτων.
Πολλάκις θνιοτήται φυγὴν καὶ σεῦτον ἀκόπτων

Ἐρχεται, τοι δὲ οἰκεῖ μοῖρας πόλεων θεατών.

Αλλ' οἱ μὲν ἡκάπτες δύριοι φέλθεντο, οὐ δὲ ποθήσοις.

Τὸν δὲ ὄλιγος σεταχθεῖσι μέγας, διὸ πατέει.
Αισφέρι γνθέμεται πόθος κρεετούργονθεν οὐδέρος

Θεισκοντος· ξέσων δὲ, ἀξιοθεατος.

Ως τορπεῖ μετά πύργον ἐν διθαλμίσιον ὁραστην,

Ἐρδεις πόλεις πολλῶν ἀξια μετέθετο· οὐδὲν.

ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Αλλ' Ηερεκλῆθεν γνθέμεται πάντοις ἰστε.

Θαρσεῖται, καὶ πολὺ πάντα λοξὸν ἔχει.
Μηδὲ αὐδητῶν πληθεῶν θύμασίστε, μηδὲ φοβεῖσθε·

Ιετοῦ δὲ τοφεμάχοις ἀστοῖς αἰπεῖς ἔχεται,

Ἐχθροῖς μὲν ψυχαὶ θάμφος, θεατῶν δὲ μιλάγιας.

Αὐγῆστον κήρας ιελίσσοι φίταις.

Ιετοῦ δὲ οὐς Αρετος πολυδεσμούτου ἔργον ἀρέδηται·

Εὖ δὲ ὄργιαν ιδεῖσθαι τοι γαλεῖου πλέμει.

Καὶ μὲν φθεγγότων τὸ σιωκότων τὸ ὄγκος εἰδεῖ

Ως τοι, ἀμφοτεροῖς δὲ εἰς κόρσυπλάσετε.

Οἱ μὲν γνθέμεται παρ' ἀλιβοῖσιν θύμασίστε,

Ἐετοντος τοι τοφεμάχοις ἰέναι,

Πανερέτηρι θεισκοντος, στάσοις βλαστὸν ὀπίστε.

Οὐδὲ εἰς δὲ αὐτοὺς ταῦτα λέγοντες οὐδέποτε θεατοί.

Οατ', αὐτοῖς πάθη, γέγραπται αἰσφέρι κακοῖς.

Kk. iii.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R V M;

Q Y O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N T I N
nentur, Elenchus.

- T H E O G N I S Megarenis, pag. 7
Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 78
P H O C Y L I D E S, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenium,
tum apud Stobaeum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124
P Y T H A G O R A E carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.
S O L O N I S sententiae elegiacæ, - pag. 131:
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 145
P Y R T H A E V S de Virtute bellicæ,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157. &c
165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158.
Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163
R H I C A N I , de imprudentia, pag. 173.
E X N A V M A C H I I scriptis seu.

I N D E X.

tentiaz.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N T A S I D I S in incontinentiam,	177
E X O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
	184
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189, &c. 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententiaz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrani,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandraj,	ibid. &c. 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, &c. 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I-
etur Senatorum libellos, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt:

I N			
Amantem,	212	Artem,	216
Amicū & Amicos,	230	Attentionem,	226
Animum,	352	Amaritatem,	224
		Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Inſto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Inuenture,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200		<i>I N</i>
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conſcientia,</i>	226	<i>Legeſ,</i>	218
<i>Confilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curioſitate,</i>	224		<i>A D</i>
<i>D E</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	210	<i>Moderationem,</i>	218
	<i>I N</i>	<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
	<i>I N</i>	<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210		<i>I N</i>
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
	<i>A D</i>	<i>Nouerream,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptim,</i>	204
	<i>A D</i>		<i>D E</i>
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Mortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	214
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
	<i>D E</i>	<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbita,</i>	224		<i>D E</i>
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infotunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimicia,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuillia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Exacundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Judicio, ex divina iuſtitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Surtrurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	216

I N D E X.

	<i>I N</i>	<i>Superbiam;</i>	228
<i>Regem,</i>	202	<i>D E</i>	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, & 234
		<i>Tolerantia,</i>	228
<i>I N</i>			
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>D E</i>	
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i>	202
<i>Seruos,</i>	210	<i>Vita,</i>	202, & 212
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i>	212
<i>Spm,</i>	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex Io. Hertely versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnomica. ab H.
Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui noue seu media-
Comediz Poëta fuit, pag. 235

<i>ALB X I D I S Thury,</i>	240
<i>A M P H I D I S Atheniensis,</i>	243
<i>A N A X A N D R I D I S Rhodij,</i>	243
<i>A N T I P H A N I S Carystij,</i>	244
<i>A P O L L O D O R I Gelai,</i>	248
<i>D I P H I L I Sinopensis,</i>	249
<i>M E N A N D R I Atheniensis,</i>	250
<i>D I O D O R I Sinopensis,</i>	258

I N D E X.

<i>EV BVL I</i> Atheniensis,	259
<i>HIPPARCHI,</i>	261
<i>NICOSTRATI,</i>	261
<i>PHERECRATIS</i> Atheniensis,	261
<i>CRATETIS</i> Atheniensis,	265
<i>ERIPHI</i>	265
<i>CLEARCHI,</i>	207

F I N I S.

8486